

НЕКРОЛОГИ

УДК 617.3(477)(092)Шевченко(045)

DOI: <http://dx.doi.org/10.15674/0030-598720202104-105>

*...Жити — значить працювати.
Праця — є життя людини...
Вольтер*

Станіслав Дмитрович Шевченко

Двадцять першого квітня 2020 р. на 84 році пішов із життя видатний ортопед-травматолог, учений і хірург, прекрасна людина, доктор медичних наук професор Шевченко Станіслав Дмитрович.

Народився С. Д. Шевченко (12.05.1937) у сім'ї військовослужбовця в Ростові-на-Дону. По закінченні середньої школи в м. Полтава (1953 р.) вступив до Донецького медичного інституту. Свій трудовий шлях молодий спеціаліст розпочав у 1959 р. як хірург-онколог у копальневій лікарні шахти 17.17-біс у м. Красний Луч. Цей період життя Станіслава Дмитровича був визначальним для формування його як лікаря, керівника й організатора.

Із жовтня 1962 р. Шевченко С. Д. нерозривно пов'язує своє життя з Українським науково-дослідним інститутом ортопедії та травматології ім. проф. М. І. Ситенка. Саме тут відбулося його становлення як лікаря й ученого, хірурга в галузі ортопедії та травматології. У 1968 році С. Д. Шевченко захистив кандидатську дисертацію «Вміст деяких мікроелементів у пухлинах кісток людини та тварин», а з 1971 р. розпочав педагогічну діяльність на кафедрі ортопедії та травматології Харківського інституту удосконалення лікарів (зараз ХМАПО МОЗ України). У листопаді 1973 р. Ста-

ніслав Дмитрович очолив дитяче ортопедичне відділення, яким керував до 1997 р.

Із лютого 1977 р. його призначили заступником директора з наукової роботи Інституту ім. проф. М. І. Ситенка. Саме на цій посаді яскраво розкрився його організаторський талант. Протягом 20 років він активно працював, віддаючи всі свої сили і здібності для поліпшення якості й ефективності наукових досліджень в інституті, сприяючи зростанню авторитета ситенківської школи ортопедії і травматології. При цьому він з успіхом поєднував організаційну роботу з науковою, лікарською й педагогічною.

Досягнення С. Д. Шевченка у вирішенні проблем сколіозу в дітей, розробці нових ортопедичних апаратів, методів і матеріалів для корекції сколіотичних деформацій зробили його відомим на весь світ. Разом зі спеціалістами УкрНДІ вогнетривів ім. А. С. Бережного, Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна, Національного технічного університету «ХПІ» Станіслав Дмитрович досліджував можливості використання нових матеріалів для заміщення дефектів кісток і суглобів. У результаті проведених експериментів розроблено керамічні імплантати для заміщення дефектів кісток, що стали загально використовуваними в реконструктивно-відновлювальній хірургії, ортезуванні та протезуванні. Дякуючи його таланту лікаря тисячам маленьких пацієнтів було повернено здоров'я.

У 1984 р. Станіслав Дмитрович захистив докторську дисертацію «Хірургічна корекція хребта і грудної клітини за умов тяжких форм сколіозу», а в 1991 р. йому було присвоєно звання професора. С. Д. Шевченко виховав не одне покоління ортопедів-травматологів, які гідно продовжують найкращі традиції ситенківської школи. Він підготував 16 кандидатів і 1 доктора наук.

Із 2006 р. Станіслав Дмитрович працював на посаді головного наукового співробітника відділу патології хребта і суглобів дитячого віку, як і раніше присвячуючи себе ортопедії та травматології.

Професор С. Д. Шевченко зробив значний внесок у розвиток вітчизняної дитячої ортопедії,

його заслуги були високо оцінені науковою спільнотою: він нагороджений орденом «Знак шани», значком «Відмінник охорони здоров'я», неодноразово відмічений Почесними грамотами Національної академії медичних наук і Міністерства охорони здоров'я України. С. Д. Шевченко — автор декількох сотень наукових робіт і великої кількості винаходів, захищених патентами й авторськими свідоцтвами.

За 60 років своєї наполегливої праці в медицині проф. С. Д. Шевченко допоміг десяткам тисяч пацієнтів. Окрім цього, С. Д. Шевченко плідно працював заступником головного редактора журналу «Ортопедия, травматология и протезирование», був членом редакційної ради журналів «Вісник ортопедії, травматології і протезування» (Київ) і «Міжнародний медичний журнал» (Харків).

До останніх років свого життя професор не припиняв лікарську діяльність, консультував складних і тяжких хворих. Разом із цим він брав

активну участь майже у всіх вітчизняних наукових конференціях, а на XVIII з'їзді ортопедів-травматологів його було нагороджено Почесною грамотою Української асоціації ортопедів-травматологів.

Клінічний розгляд хворих із обговоренням особливостей захворювання були справжньою школою для практикуючих лікарів, кожен поставлений ним діагноз завжди був результатом вдумливого вивчення стану пацієнта, а призначене лікування засновувалось на індивідуальних особливостях хворого, глибокому знанні патогенезу. Станіслав Дмитрович для всіх ситенківців був прикладом цілеспрямованої ефективної творчої праці.

Громада вітчизняних і зарубіжних ортопедів-травматологів із сумом дізналися про втрату видатного вченого. Висловлюємо рідним і близьким щире співчуття. Світла пам'ять про Станіслава Дмитровича назавжди залишиться в наших серцях!

ВГО «Українська асоціація ортопедів-травматологів»

Колектив ДУ «Інститут патології хребта та суглобів ім. проф. М. І. Ситенка НАМН України»

Колектив «УкрНДІ протезування, протезобудування та відновлення працездатності»

Редакція журналу «Ортопедия, травматология и протезирование»